

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการทดลองเพื่อศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของเยาวชนกระทำผิดในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรางค์ โดยการศึกษาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม โดยการแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมนั้น ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 อายุ
- 1.2 ระดับการศึกษา
- 1.3 ลำดับการเกิด
- 1.4 ระยะเวลาที่ได้รับการอบรมในศูนย์ฝึก
- 1.5 ระดับการศึกษาของ บิดา-มารดา / ผู้ปกครอง
- 1.6 อาชีพ ของบิดา-มารดา/ผู้ปกครอง
- 1.7 รายได้ครอบครัว
- 1.8 สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา

2. ผลการทดลอง

2.1 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ และแบบด้อยประสิทธิภาพ
รายบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

- 2.1.1 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของกลุ่มทดลอง
- 2.1.2 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของกลุ่มควบคุม
- 2.1.3 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของกลุ่มทดลอง
- 2.1.4 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของกลุ่มควบคุม

2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ และแบบด้อย
ประสิทธิภาพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ของกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบค่อยๆมีประสิทธิภาพ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ และแบบค่อยๆมีประสิทธิภาพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามรายด้าน

2.3.1 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

2.3.2 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

2.3.3 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบค่อยๆมีประสิทธิภาพ ด้านอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

2.3.4 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบค่อยๆมีประสิทธิภาพ ด้านหลีกเลี่ยงปัญหา ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

3. ผลการทดลองสมมติฐานการวิจัย ซึ่งมีดังต่อไปนี้

3.1 เยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ไม่แตกต่างกัน ก่อนการทดลอง

3.2 เยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบค่อยๆมีประสิทธิภาพ ไม่แตกต่างกัน ก่อนการทดลอง

3.3 เยาวชนกลุ่มทดลองจะมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพสูงขึ้นภายหลังการทดลอง

3.4 เยาวชนกลุ่มทดลองจะมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาค่อยๆมีประสิทธิภาพลดลงภายหลังการทดลอง

3.5 เยาวชนกลุ่มทดลองจะมีพฤติกรรมแบบเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพภายหลังการทดลอง สูงกว่า เยาวชนในกลุ่มควบคุม

3.6 เยาวชนกลุ่มทดลองจะมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบค่อยๆประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลองต่ำกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม

3.7 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

3.8 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาเพิ่มเติม

4.1 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย จำแนกพฤติกรรมเผชิญปัญหาตามรายด้านของกลุ่มทดลอง

4.1.1 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา สูงขึ้น ภายหลังการทดลอง

4.1.2 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา สูงขึ้น ภายหลังการทดลอง

4.1.3 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ลดลงภายหลังการทดลอง

4.1.4 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหา ลดลงภายหลังการทดลอง

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย จำแนกพฤติกรรมเผชิญปัญหาตามรายด้านของกลุ่มควบคุม

4.2.1 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

4.2.2 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

4.2.3 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และภายหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

4.2.4 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหา ในระยะก่อนการทดลอง และภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 3

ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	
	กลุ่มทดลอง (n=10)	กลุ่มควบคุม (n=10)
อายุ		
16 ปี	5	5
17 ปี	2	2
18 ปี	1	-
19 ปี	2	3
ระดับการศึกษา		
ชั้นประถมศึกษา	5	6
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	5	4
ลำดับการเกิด		
บุตรคนเดียว	1	3
บุตรคนแรก	3	1
บุตรคนกลาง	1	-
บุตรคนสุดท้อง	5	6
ระยะเวลาที่ได้รับการอบรมในศูนย์ฝึก		
1-3 เดือน	4	3
4-6 เดือน	1	-
7-9 เดือน	1	2
10-12 เดือน	3	2
1-2 ปี	1	2
2 ปี ขึ้นไป	-	1

จากตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลอง มีจำนวน 20 คน จำแนกเป็นกลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน เป็นเพศหญิงทั้งหมด กลุ่มทดลองมีอายุระหว่าง 16-19 ปี แบ่งเป็นอายุ 16 ปี 5 คน อายุ 17 ปี 2 คน อายุ 18 ปี 1 คน และอายุ 19 ปี 2 คน ระดับการศึกษา สูงสุดคือระดับประถมศึกษา 5 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 5 คน ลำดับการเกิด เป็นบุตรคนเดียว 1 คน เป็นบุตรคนแรก 3 คน เป็นบุตรคนกลาง 1 คน และบุตรคนสุดท้อง 5 คน ระยะเวลาที่ได้รับการอบรมในศูนย์ฝึก ระยะ 1-3 เดือน 4 คน ระยะ 4-6 เดือน 1 คน ระยะ 7-9 เดือน 1 คน ระยะ 10-13 เดือน 3 คน ระยะ 1-2 ปี 1 คน

ส่วนกลุ่มควบคุม มีอายุระหว่าง 16-19 ปี เช่นเดียวกัน แบ่งเป็นอายุ 16 ปี 5 คน อายุ 17 ปี 2 คน อายุ 19 ปี 3 คน ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับชั้นประถมศึกษา 6 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 4 คน ลำดับการเกิด เป็นบุตรคนเดียว 3 คน เป็นบุตรคนแรก 1 คน และเป็นบุตรคนสุดท้อง 6 คน ระยะเวลาที่ได้รับการอบรมในศูนย์ฝึก ระยะ 1-3 เดือน 3 คน ระยะ 7-9 เดือน 2 คน ระยะ 10-12 เดือน 2 คน ระยะ 1-2 ปี 2 คน และระยะ 2 ปีขึ้นไป 1 คน

ลักษณะส่วนบุคคลของบิดา-มารดา/ผู้ปกครอง

ตาราง 4

ลักษณะส่วนบุคคลของบิดา-มารดา/ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	
	กลุ่มทดลอง($n=10$)	กลุ่มควบคุม($n=10$)
ระดับการศึกษาของบิดา-มารดา/ผู้ปกครอง		
ชั้นประถมศึกษา	9	7
ปวช/อนุปริญญา	1	2
ไม่ได้เรียน	-	1
อาชีพ		
รับจ้าง	6	3
ค้าขาย	3	5
เกษตรกรรวม	1	-
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-	1
แม่บ้าน	-	1
รายได้ครอบครัว/เดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	6	5
5,001-10,000 บาท	4	3
10,001-20,000 บาท	-	1
มากกว่า 20,000 บาท	-	1
สถานภาพการสมรส		
อยู่ด้วยกัน	1	3
แยกทางกัน	7	5
เสียชีวิต	2	2

จากตาราง 4 ผู้ปกครองของกลุ่มทดลองมีระดับการศึกษาสูงสุดชั้นประถมศึกษา 9 คน ระดับ ปวช 1 คน ประกอบอาชีพรับจ้าง 6 คน ค้าขาย 3 คน เกษตรกร 1 คน รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท 6 คน 5,000-10,000 บาท 4 คน สถานภาพการสมรสของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน 1 คน แยกทางกัน 7 คน บิดาหรือมารดาเสียชีวิต 2 คน

ส่วนผู้ปกครองของกลุ่มควบคุมมีระดับการศึกษาสูงสุด ระดับชั้นประถมศึกษา 7 คน ระดับอนุปริญา 2 คน และไม่ได้เรียน 1 คน ประกอบอาชีพรับจ้าง 3 คน ค้าขาย 5 คน รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 1 คน เป็นแม่บ้าน 1 คน รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท 5 คน 5,000-10,000 บาท 3 คน 10,001-20,000 บาท 1 คน มากกว่า 20,000 บาท 1 คน สถานภาพสมรส บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 3 คน แยกทางกัน 5 คน บิดาหรือมารดาเสียชีวิต 2 คน

2. ผลจากการทดลอง

2.1 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ และแบบด้อยประสิทธิภาพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.1.1 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของกลุ่มทดลอง

ตาราง 5

ค่าคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพรายบุคคลของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

กลุ่มทดลอง	ระยะการทดลอง					
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ติดตามผล	
	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
คนที่ 1	73	สูง	75	สูง	73	สูง
2	60	สูง	65	สูง	54	สูง
3	64	สูง	61	สูง	58	สูง
4	54	สูง	72	สูง	56	สูง
5	63	สูง	68	สูง	54	สูง
6	66	สูง	71	สูง	72	สูง
7	59	สูง	71	สูง	65	สูง
8	56	สูง	62	สูง	60	สูง
9	60	สูง	72	สูง	68	สูง
10	60	สูง	67	สูง	-	-

จากตาราง 5 ในกลุ่มทดลองเมื่อพิจารณาคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของสมาชิกแต่ละคนพบว่า ระยะก่อนการทดลองกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพในระดับสูง ภายหลังจากที่ร่วมโปรแกรมในระยะหลังการทดลองสมาชิกแต่ละคนมีคะแนนเพิ่มขึ้น ส่วนในระยะติดตามผลพบว่า มีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพลดลงเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังคงอยู่ในระดับสูง

2.1.2 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของกลุ่มควบคุม

ตาราง 6

ค่าคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพรายบุคคลของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและระยะภายหลังการทดลอง

กลุ่มควบคุม	ระยะการทดลอง			
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
คนที่ 1	55	สูง	56	สูง
2	61	สูง	66	สูง
3	71	สูง	67	สูง
4	74	สูง	72	สูง
5	68	สูง	59	สูง
6	55	สูง	55	สูง
7	48	ต่ำ	49	ต่ำ
8	62	สูง	54	สูง
9	62	สูง	61	สูง
10	40	ต่ำ	38	ต่ำ

จากตาราง 6 ในกลุ่มควบคุมเมื่อพิจารณาค่าคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของสมาชิกแต่ละคนพบว่า ระยะก่อนการทดลองส่วนใหญ่กลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับระยะหลังการทดลองพบว่าค่าคะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับเดิม และมีการกระจายน้อย ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลอง มีสมาชิกเพียง 2 คน เท่านั้น ที่มีคะแนนในระดับต่ำ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง

คะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบค่อยๆประสทธิภาพรายบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.1.3 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบค่อยๆประสทธิภาพของกลุ่มทดลอง

ตาราง 7

ค่าคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบค่อยๆประสทธิภาพรายบุคคลของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	ระยะการทดลอง					
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ติดตามผล	
	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
คนที่ 1	27	สูง	12	ต่ำ	11	ต่ำ
2	25	ต่ำ	17	ต่ำ	18	ต่ำ
3	19	ต่ำ	15	ต่ำ	19	ต่ำ
4	25	ต่ำ	25	ต่ำ	24	ต่ำ
5	21	ต่ำ	17	ต่ำ	20	ต่ำ
6	33	สูง	17	ต่ำ	14	ต่ำ
7	28	สูง	16	ต่ำ	11	ต่ำ
8	25	ต่ำ	19	ต่ำ	22	ต่ำ
9	27	สูง	16	ต่ำ	16	ต่ำ
10	26	สูง	24	ต่ำ	-	-

จากตาราง 7 ในกลุ่มทดลอง คะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบค่อยๆประสทธิภาพระยะก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำและระดับสูงเป็นจำนวนเท่ากัน เมื่อได้เข้าร่วมโปรแกรมในระยะหลังการทดลองพบว่า ส่วนใหญ่คะแนนลดลงอยู่ในระดับต่ำ และในระยะติดตามผลซึ่งเหลือสมาชิกจำนวน 9 คน มีสมาชิกจำนวน 4 คนมีคะแนนลดลง และสมาชิกจำนวน 4 คน มีคะแนนสูงขึ้น มีเพียง 1 คนที่มีคะแนนเท่าเดิม แต่ระดับคะแนนของสมาชิกทั้งหมดยังคงอยู่ในระดับต่ำ

2.1.4 คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของกลุ่มควบคุม

ตาราง 8

ค่าคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพรายบุคคลของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	ระยะการทดลอง			
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
คนที่ 1	29	สูง	27	สูง
2	25	ต่ำ	25	ต่ำ
3	28	สูง	26	สูง
4	27	สูง	28	สูง
5	26	สูง	23	ต่ำ
6	25	ต่ำ	22	ต่ำ
7	25	ต่ำ	22	ต่ำ
8	27	สูง	21	ต่ำ
9	29	สูง	25	ต่ำ
10	25	ต่ำ	26	สูง

จากตาราง 8 ในกลุ่มควบคุมคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของสมาชิกแต่ละ คน พบว่ามีคะแนนอยู่ในระดับสูง จำนวน6 คนและ มีคะแนนอยู่ในระดับต่ำ 4 คน ภายหลังการทดลองพบว่า สมาชิกมีคะแนนในระดับสูง จะมีคะแนนลดลง 4 คน และคะแนนอยู่ในระดับต่ำเพิ่มจำนวนขึ้นคือ 6 คน

2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ และแบบด้อยประสิทธิภาพ
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

ตาราง 9

ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ในระยะก่อนการทดลอง ระยะภายหลังการทดลองและระยะติดตามผล

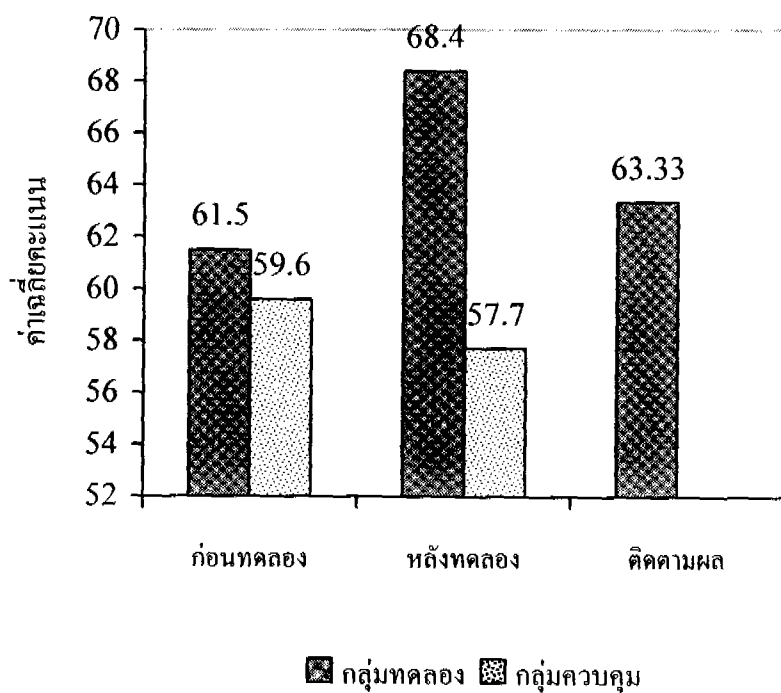
กลุ่มตัวอย่าง	ระยะการทดลอง					
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ติดตามผล	
	M	SD	M	SD	M	SD
กลุ่มทดลอง(n=10)	61.50	5.38	68.40	4.62	63.33	6.80
กลุ่มควบคุม(n=10)	59.60	10.44	57.70	9.77		

หมายเหตุ: กลุ่มทดลองในระยะติดตามผลเหลือสมาชิก 9 คน

จากตาราง 9 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ
ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง พบว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนใกล้เคียงกัน
และอยู่ในระดับสูง ในระยะหลังการทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงขึ้น ค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานลดลงเล็กน้อย ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนระยะหลังการทดลอง
ใกล้เคียงกับระยะก่อนการทดลอง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มการทดลองและกลุ่มควบคุมใน
ระยะหลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมี
ประสิทธิภาพสูงกว่ากลุ่มควบคุม ในระยะติดตามผลจำนวนกลุ่มทดลองลดลง 1 คน พบว่าค่าเฉลี่ย
คะแนนกลุ่มทดลองลดลงจากระยะหลังการทดลอง แต่ยังคงอยู่ในระดับสูง (ภาพ 1)

ภาพ 1

แผนภูมิแท่งเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกาเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

2.2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตาราง 10

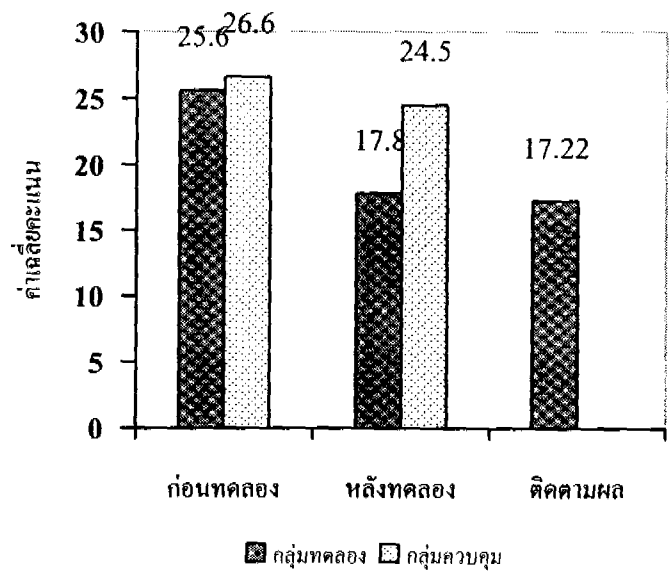
ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะภายหลังการทดลองและระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่าง	ระยะการทดลอง					
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ติดตามผล	
	M	SD	M	SD	M	SD
กลุ่มทดลอง (n=10)	25.60	3.80	17.80	3.96	17.22	4.60
กลุ่มควบคุม (n=10)	26.60	1.64	24.50	2.36		

หมายเหตุ: กลุ่มทดลองในระยะติดตามผลเหลือสมาชิก 9 คน

จากตาราง 10 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง พบว่ามีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันและอยู่ในระดับต่ำ ในระยะหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำลง ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำลงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ในระยะติดตามผลจำนวนกลุ่มทดลองลดลง 1 คน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับใกล้เคียงกับระยะภายหลังทดลอง (ภาพที่ 2)

ภาพ 2
แผนภูมิแท่งเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบค้อยประสิทธิภาพของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

2.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพและแบบด้อยประสิทธิภาพ
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามรายด้าน

เมื่อจำแนกพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้านย่อยคือ

- 1. ด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา
- 2. ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา

2.3.1 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ด้านมุ่งเน้นการ
แก้ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 11

ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหาของกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา			
	ระยะก่อนการทดลอง		ระยะหลังการทดลอง	
	M	SD	M	SD
กลุ่มทดลอง (n=10)	31.00	2.70	34.60	2.87
กลุ่มควบคุม (n=10)	30.10	5.82	29.70	4.87

จากตาราง 11 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมี
ประสิทธิภาพด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง
พบว่ามีความใกล้เคียงกัน และอยู่ในระดับสูง ในระยะหลังการทดลอง พบว่ากลุ่ม
ทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนใกล้เคียงกับระยะก่อนการ
ทดลอง และ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสองกลุ่ม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนน สูงกว่ากลุ่ม
ควบคุม

2.3.2 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ด้านมุ่งเน้น
อารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 12

ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุน
การแก้ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา			
	ระยะก่อนการทดลอง		ระยะหลังการทดลอง	
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
กลุ่มทดลอง (<i>n</i> =10)	30.5	2.91	33.80	2.52
กลุ่มควบคุม (<i>n</i> =10)	29.5	4.99	28.00	5.14

จากตาราง 12 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบ
มีประสิทธิภาพ ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
ในระยะก่อนการทดลอง พบว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนใกล้เคียงกันและอยู่ในระดับสูง ในระยะหลังการ
ทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนใกล้เคียงกับ
ระยะก่อนการทดลอง และ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสองกลุ่ม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนน
สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน

เมื่อจำแนกพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้านย่อยคือ

1.ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

2.ด้านหลีกเลี่ยงปัญหา

2.3.3 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ด้านอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 13

ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ด้านอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระบะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา			
	ระบะก่อนการทดลอง		ระบะหลังการทดลอง	
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
กลุ่มทดลอง (<i>n</i> =10)	9.90	1.91	7.30	2.05
กลุ่มควบคุม (<i>n</i> =10)	11.10	2.42	11.20	1.98

จากตาราง 13 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระบะก่อนการทดลอง พบว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนใกล้เคียงกัน ในระบะหลังการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำลง ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนใกล้เคียงกับระบะก่อนการทดลองและ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสองกลุ่มพบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่ากลุ่มควบคุม

2.3.4 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ด้านหลีกเลี่ยง
ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 14

คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ด้านหลีกเลี่ยงปัญหาของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ด้านหลีกเลี่ยงปัญหา			
	ระยะก่อนการทดลอง		ระยะหลังการทดลอง	
	M	SD	M	SD
กลุ่มทดลอง (n=10)	15.70	2.71	10.50	2.36
กลุ่มควบคุม (n=10)	15.50	1.43	13.30	2.02

จากตาราง 14 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อย
ประสิทธิภาพด้านหลีกเลี่ยงปัญหา ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองพบว่า
มีค่าเฉลี่ยคะแนนใกล้เคียงกัน ส่วนในระยะหลังการทดลองพบว่าทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสองกลุ่มพบว่ากลุ่ม
ทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่ากลุ่มควบคุม

3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มทดลองและเยาวชนในกลุ่มควบคุม จะมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน ก่อนการทดลอง โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

- H_0 : เยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : เยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ แตกต่างกัน

ตาราง 15

แสดงผลการทดสอบค่าที (*t* test independent) ของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ของเยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระะยะก่อนการทดลอง

ระยะการทดลอง	กลุ่มทดลอง(<i>n</i> =10)		กลุ่มควบคุม(<i>n</i> =10)		ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
ก่อนการทดลอง	61.50	5.38	59.60	10.44	.511	.615 (2-tailed)

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ เยาวชนในกลุ่มทดลองและเยาวชนในกลุ่มควบคุม ในระะยะก่อนการทดลองโดยการทดสอบด้วยค่าที (*t* test independent) ได้ผลค่า *t* =.511 และ *p* =.615 (2-tailed) แสดงว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือเยาวชนในกลุ่มทดลองและเยาวชนในกลุ่มควบคุมจะมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันในระะยะก่อนการทดลอง ตามสมมติฐานที่ 1

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มทดลองและเยาวชนในกลุ่มควบคุม จะมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันก่อนการทดลอง โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

- H_0 : เยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : เยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ แตกต่างกัน

ตาราง 16

แสดงผลการทดสอบค่าที (*t* test independent) ของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ของเยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง

ระยะการทดลอง	กลุ่มทดลอง (<i>n</i> =10)		กลุ่มควบคุม (<i>n</i> =10)		ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
ก่อนการทดลอง	25.60	3.80	26.60	1.64	-.762	.456 (2-tailed)

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของเยาวชนในกลุ่มทดลองและเยาวชนในกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองโดยการทดสอบด้วยค่าที(*t* test independent) ได้ผลค่า *t* = -.762 และ *p* = .456 (2-tailed) แสดงว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0)และยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เยาวชนในกลุ่มทดลองและเยาวชนในกลุ่มควบคุมจะมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันก่อนการทดลอง ตามสมมติฐานที่ 2

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนกลุ่มทดลองจะมีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ **สูงขึ้น** ภายหลังการทดลอง โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

- H_0 : เยาวชนกลุ่มทดลองจะมีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ **ไม่สูงขึ้น** ภายหลังการทดลอง
- H_1 : เยาวชนกลุ่มทดลองจะมีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ **สูงขึ้น** ภายหลัง การทดลอง

ตาราง 17

ผลการทดสอบค่าที (*t test dependent*) ของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของเยาวชนในกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
กลุ่มทดลอง (<i>n</i> =10)	61.50	5.38	68.40	4.62	-3.72	.0025* (1-tailed)

* *p* < .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของเยาวชนในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า ในระยะหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้น เมื่อทดสอบด้วยค่าที (*t test dependent*) ได้ผลค่า *t* = -3.72 และ *p* = .0025 (1-tailed) แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือเยาวชนกลุ่มทดลองจะมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ**สูงขึ้น**ภายหลังการทดลอง ตามสมมติฐานที่ 3

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานการวิจัย คือ เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ลดลง ภายหลังการทดลอง

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อย

ประสิทธิภาพ ไม่ลดลง ภายหลังจากการทดลอง

H_1 : เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อย

ประสิทธิภาพ ลดลง ภายหลังจากการทดลอง

ตาราง 18

แสดงผลการทดสอบค่าที (t test dependent) ของค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของเยาวชนกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ค่า t	ค่า p
	M	SD	M	SD		
กลุ่มทดลอง($n=10$)	25.60	3.80	17.80	3.96	4.47	.001* (1-tailed)

* $p < .05$

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง โดยทดสอบด้วยค่าที (t test dependent) ได้ผลค่า $t = 4.47$ และ $p = .001$ (1-tailed) แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เยาวชนกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ลดลง ภายหลังจากการทดลอง ตามสมมติฐานที่ 4

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพและภายหลังการทดลอง สูงกว่า เยาวชนกลุ่มควบคุม

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เยาวชนกลุ่มทดลองและเยาวชนกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพภายหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลอง สูงกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม

ตาราง 19

แสดงผลการทดสอบค่าที (t test independent) ของคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ระยะการทดลอง	กลุ่มทดลอง($n=10$)		กลุ่มควบคุม($n=10$)		ค่า t	ค่า p
	M	SD	M	SD		
หลังการทดลอง	68.40	4.62	57.70	9.77	3.129	.003* (1-tailed)

* $p < .05$

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วยค่าที (t test independent) ได้ผลค่า $t = 3.129$ และ $p = .003$ (1-tailed) แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลอง สูงกว่า เยาวชนกลุ่มควบคุม ตามสมมติฐานที่ 5

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพหลังการทดลอง ต่ำกว่า เยาวชนกลุ่มควบคุม โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

- H_0 : เยาวชนกลุ่มทดลองและเยาวชนกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลอง ต่ำกว่า เยาวชนกลุ่มควบคุม

ตาราง 20

แสดงผลการทดสอบค่าที (*t* test independent) ของคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง

ระยะการทดลอง	กลุ่มทดลอง (<i>n</i> =10)		กลุ่มควบคุม (<i>n</i> =10)		ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
หลังการทดลอง	17.80	3.96	24.50	2.36	-4.58	.000* (1-tailed)

* *p* < .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่า กลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วยค่าที (*t* test independent) ได้ผลค่า *t* = -4.58 และ *p* =.000 (1-tailed) แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ สมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เยาวชนกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญ ปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลอง ต่ำกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม ตามสมมติฐานที่ 6

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพภายหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ไม่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

- H₀: เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน
- H₁: เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลองและระยะติดตามผล ภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ แตกต่างกัน

ตาราง 21

แสดงผลการทดสอบค่าที (*t* test dependent) ของคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพของกลุ่มทดลองในระยะภายหลังการทดลองและระยะติดตามผล ภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	หลังการทดลอง		ติดตามผล		ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
กลุ่มทดลอง(<i>n</i> =9)	68.55	4.87	63.33	6.83	3.00	.017* (2-tailed)

* *p* < .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำลง เมื่อทดสอบด้วยค่าที (*t* test dependent) ได้ผลค่า *t* = 3.00 และ *p* = .017 (2-tailed) แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H₀) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เยาวชนกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพภายหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

- H_0 : เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพภายหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : เยาวชนกลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพภายหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ แตกต่างกัน

ตาราง 22

แสดงผลการทดสอบค่าที (t test dependent) ของคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของกลุ่มทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	หลังการทดลอง		ติดตามผล		ค่า t	ค่า p
	M	SD	M	SD		
กลุ่มทดลอง($n=9$)	17.11	3.15	17.22	4.60	-.112	.914 (2-tailed)

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพของกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ โดยการทดสอบด้วยค่าที (t test dependent) ได้ผลค่า $t = -.112$ และ $p = .914$ (2-tailed) แสดงว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เยาวชนกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน ตามสมมติฐานที่ 8

4 ผลการศึกษาเพิ่มเติม

ผลการศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากการศึกษาพฤติกรรมและการเผชิญปัญหาใน 2 ด้านใหญ่ คือแบบมีประสิทธิภาพและแบบด้อยประสิทธิภาพ พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยศึกษาพฤติกรรมเผชิญปัญหาลำเนาในรายด้านย่อย ได้แก่

พฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

พฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา

พฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

พฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านหลีกเลี่ยงปัญหา

โดยศึกษาทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงภายในกลุ่ม ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานเพิ่มเติม โดยกำหนดข้อสมมติฐานให้ต่อเนื่องจากสมมติฐานหลัก

1. กลุ่มทดลอง มีสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

9.1 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา สูงขึ้น ภายหลังการทดลอง

9.2 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา สูงขึ้น ภายหลังการทดลอง

9.3 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ลดลง ภายหลังการทดลอง

9.4 เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านหลีกเลี่ยงปัญหา ลดลง ภายหลังการทดลอง

ผลการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มทดลอง

ตาราง 23

แสดงผลการทดสอบค่าทีของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ของกลุ่มทดลองในระยะก่อนทดลองและภายหลังการทดลองจำแนกตามรายด้าน

พฤติกรรมการเผชิญปัญหา	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
ด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	31.00	2.70	34.60	2.87	-3.51	.0035* (1-tailed)
ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ สนับสนุนการแก้ปัญหา	30.5	2.91	33.80	2.52	-3.49	.0035* (1-tailed)

* *p* < .05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 9.1

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา สูงขึ้นภายหลังการทดลอง

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

H_1 : เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา สูงขึ้น ภายหลังการทดลอง

จากตาราง 23 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยระยะ ภายหลังการทดลอง สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง เมื่อทดสอบด้วยค่าที (*t* test dependent) ได้ผลค่า *t* = -3.51 และ *p* = .0035 (1-tailed) แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา สูงขึ้น ภายหลังการทดลอง

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 9.2

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน
มุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา **สูงขึ้น** ภายหลังการทดลอง
โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

- H_0 : เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการ
แก้ปัญหา ในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน
 H_1 : เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการ
แก้ปัญหา **สูงขึ้น** ภายหลังการทดลอง

จากตาราง 23 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้น
อารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนระยะภายหลังการทดลอง สูงกว่าระยะ
ก่อนการทดลอง เมื่อทดสอบด้วยค่า t (test dependent) ได้ผลค่า $t = -3.49$ และ $p = .0035$ (1-
tailed) แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน
ว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย

กล่าวคือกลุ่มทดลองมี ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพการ
แก้ปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา **สูงขึ้น** ในระยะภายหลังการทดลอง
ตาราง 24

แสดงผลการทดสอบค่าทีของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ
ของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลองจำแนกตามรายด้าน

พฤติกรรมการเผชิญปัญหา	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ค่า t	ค่า p
	M	SD	M	SD		
ด้าน หลีกหนีปัญหา	15.70	2.71	10.50	2.36	4.30	.001* (1-tailed)
ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่ สนับสนุน การแก้ปัญหา	9.90	1.91	7.30	2.05	3.70	.0025* (1-tailed)

* $p < .05$

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 9.3

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน มุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ลดลงภายหลังการทดลอง

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน มุ่งเน้น อารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการ แก้ปัญหา ในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการ ทดลองไม่แตกต่างกัน

H_1 : เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน มุ่งเน้นอารมณ์ ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ลดลงภายหลังการทดลอง

จากตาราง 24 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน มุ่งเน้น อารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา พบว่าในระยะหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่าระยะ ก่อนการทดลอง เมื่อทดสอบด้วยค่าที่ (t test dependent) ได้ผลค่า $t = 3.70$ และ $p = .0025$ (I-tailed) แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ สมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยกล่าวคือกลุ่มทดลองมี ค่าเฉลี่ยคะแนน พฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน มุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาลดลงในระยะภายหลัง การทดลอง

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 9.4

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านหลัก หนีปัญหา ลดลงภายหลังการทดลอง

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน หลีกหนี ปัญหา ในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

H_1 : เยาวชนในกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน หลีกหนี ปัญหา ลดลง ภายหลังการทดลอง

จากตาราง 24 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน หลีกหนี ปัญหาของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง และภายหลังการทดลอง พบว่าในระยะหลังการ

ทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองเมื่อทดสอบด้วยค่าที่ (t test dependent) ได้ผลค่า $t = 4.30$ และ $p = .001$ (1-tailed) แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยกล่าวคือกลุ่มทดลองมี ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านหลักหนีปัญหา]ลดลงภายหลังการทดลอง

ผลการศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มควบคุม

2. กลุ่มควบคุม มีสมมติฐานดังนี้

10.1 เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

10.2 เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

10.3 เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

10.4 เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านหลักหนีปัญหา ในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25

แสดงผลการทดสอบค่าทีของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนทดลองและภายหลังการทดลองจำแนกตามรายด้าน

พฤติกรรมการเผชิญปัญหา	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ค่า t	ค่า p
	M	SD	M	SD		
ด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	30.10	5.82	29.70	4.87	.452	.662 (2-tailed)
ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา	29.5	4.99	28.00	5.14	1.719	.120 (2-tailed)

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 10.1

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน มุ่งเน้นการแก้ปัญหา ในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เยาวชนในกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการ แก้ปัญหา ในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

H_1 : เยาวชนในกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการ แก้ปัญหา ในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลองแตกต่างกัน

จากตาราง 25 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการ แก้ปัญหา ของกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง และภายหลังการทดลอง พบว่าในระยะหลัง การทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง เมื่อทดสอบด้วยค่าที่ (t test dependent) ได้ผลค่า $t = .452$ และ $p = .662$ (2-tailed) แสดงว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง(H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการ แก้ปัญหา ในระยะก่อนการ ทดลองและภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 10.2

สมมติฐานการวิจัยคือ เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน มุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลังการทดลองไม่ แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้น อารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลัง การทดลองไม่แตกต่างกัน

H_1 : เยาวชนในกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นการ อารมณ์ที่ไม่สนับสนุนแก้ปัญหา ในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการ ทดลอง แตกต่างกัน

จากตาราง 25 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหา ด้านมุ่งเน้น
อารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา พบว่าในระยะภายหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนน ต่ำกว่าระยะ
ก่อนการทดลอง เมื่อทดสอบด้วยค่าที่ (*t* test dependent)
ได้ผลค่า $t = 1.719$ และ $p = .120$ (2-tailed) แสดงว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานว่าง(H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย
กล่าวคือค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา
ในระยะก่อนการทดลอง และภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26

แสดงผลการทดสอบค่าทีของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ
ของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและภายหลังการทดลองจำแนกตามรายด้าน

พฤติกรรมการเผชิญปัญหา	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
ด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่ สนับสนุนการแก้ปัญหา	11.10	2.42	11.20	1.98	-.102	.921
ด้านหลีกเลี่ยงปัญหา	15.50	1.43	13.30	2.02	3.029	.013* (2-tailed)

* $p < .05$

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 10.3

สมมติฐานการวิจัย คือ เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน
มุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลังการทดลอง
ไม่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้น
อารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และระยะ
ภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

H_1 : เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้น
อารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และระยะ
ภายหลังการทดลองแตกต่างกัน

จากตาราง 26 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้น
อารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ของกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง และภายหลังการ
ทดลอง พบว่าในระยะหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเพียงเล็กน้อย
เมื่อทดสอบด้วยค่าที (t test dependent) ได้ผลค่า $t = -.102$ และ $p = .921$ (2-tailed) แสดงว่า
ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานว่าง(H_0) และยอมรับ
สมมติฐานการวิจัย กล่าวคือค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่
สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 10.4

สมมติฐานการวิจัย คือ เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้าน
หลีกเลี่ยงปัญหา ในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านหลีกเลี่ยง
ปัญหา ในระยะก่อนการทดลอง และระยะภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

H_1 : เยาวชนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านมุ่งเน้น
อารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาในระยะก่อนการทดลอง และระยะ
ภายหลังการทดลองแตกต่างกัน

จากตาราง 26 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้านหลีกเลี่ยง
ปัญหา พบว่าในระยะภายหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยคะแนน ต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง เมื่อ
ทดสอบด้วยค่าที (t test dependent) ได้ผลค่า $t = 3.029$ และ $p = .013$ (2-tailed) แสดงว่า มี
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง(H_0)
และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหา ด้านหลีกเลี่ยง
ปัญหา ในระยะภายหลังการทดลอง ต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง